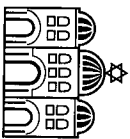

נס"ל

ציונותו הרוחנית

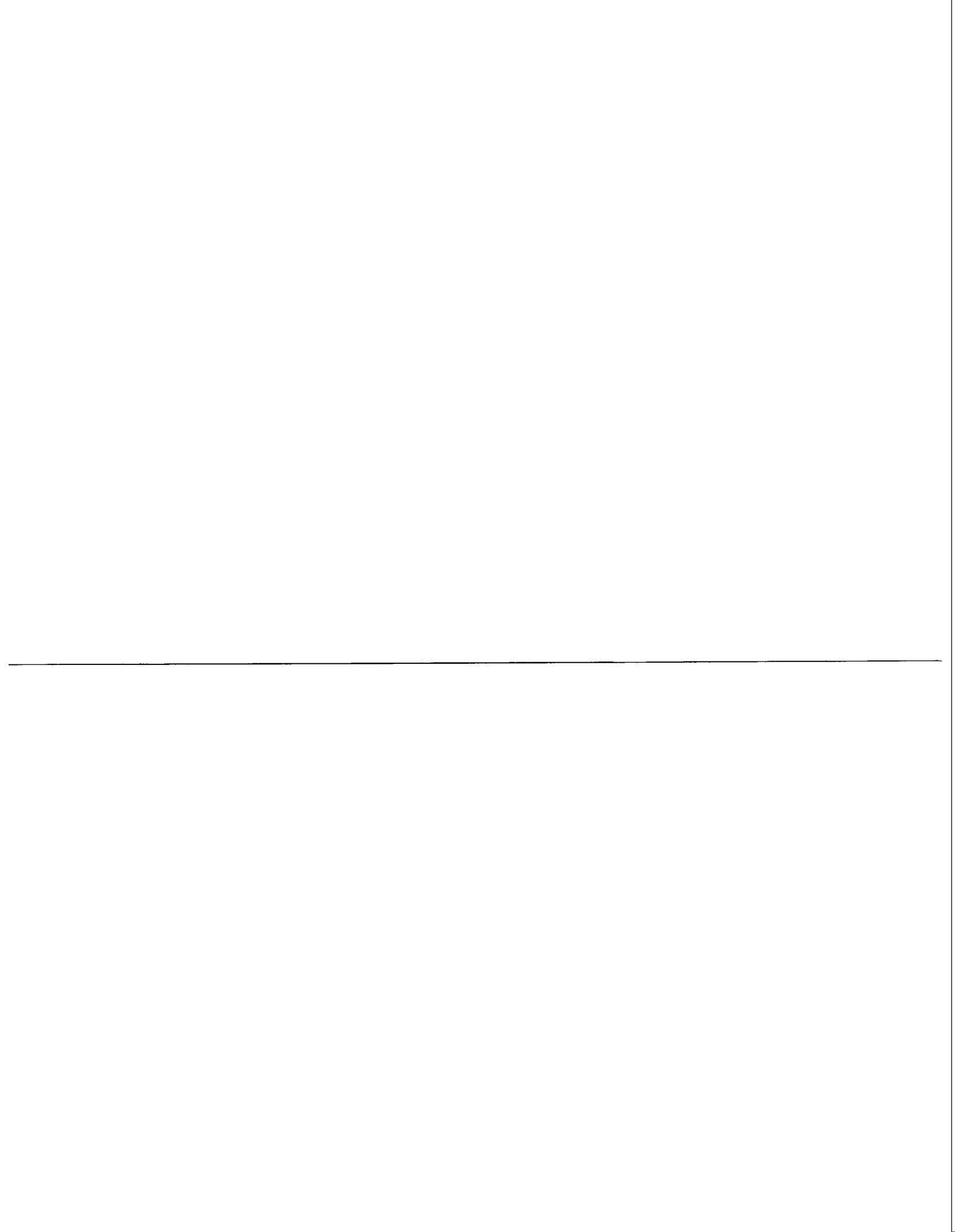
של מו"ר עש"ר המקובל האלקי חסידא ופרישא
הרב מאיר יחזקאל ז"ל זצוק"ל
רב הכותל המערבי וראש ישיבת המקובלים
ק"ק חסידים
"בית אל"

העיר העתיקה ירושלים תוככ"א

נכתבה בכתב יד קודשו בתאריך ז' אלול תשכ"ו

יוצא לאור בתאריך כ"ג אלול תש"ס
ע"י ישיבת המקובלים "בית אל"
וע"י בני משפחתו ה"י
כמלאת חמשי שנים להסתלקותו
נמצא"ס כ"ג אלול תשנ"ה

ניתן להשיג לפי המתנה:
ישיבת המקובלים "בית אל"
רחוב בית אל 9
ת.ד. 14123 ירושלים
טלפון : 02/6275073
פקס : 02/6263413

פסוק (ג') זו שבועה ראשונה. והשבועה השנייה במעשר שני (לכריס כ"ז פסוק ט"ז) ה"שקיקפה מפשעון קדשך מן השמים וקברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו פאשר נשפצפך לאב תינו ארץ וקבת חלב ודבש. ויהי רצון בעזרת ה' שתחל שנה וברכותיה והברכה תשרה במעשה ידינו, עלינו ועל כל ישראל אמן ואמן.

הדרך עלך מסכת מכות והדרן עלן, דעתן עלך מסכת מכות ודעתך עלן, לא נתנשי מינד מסכת מכות ולא תתנשי מינדן, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי.

עד כאן זכרי הנחמה של

הרב מאיר יהודה גץ זצוקלה"ה

האיש שהתאבל כל חייו על ירושלים

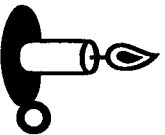
האיש שהוריד דמעות כהרות מים על חורבן הבית

האיש שסיים את מסכת חיי בתחמת ירושלים

האיש בן ע"ב שנים למשמותים

אשר עלה בסערה למרומים

זכותו חנן עלינו לעד אמן

תם ונשלם שבת לאל בורא עולמות

ולמה פעמיים "ניחמתנו ניחמתנו" אלא על דרך **נחמו נחמו עמי יאמור אלֵיכֶם** - עם ישראל לקה בכפליים ולכן הוא יתנחם בכפליים, כל מכה שהיא כפולה מחייבת בהכרח נחמה כפולה.

נבוא ונדייק "**נחמו נחמו**" זה בגימטריה **יצחק** וזה שכתוב במסכת שבת דף פ"ט שכביכול הקב"ה פנה לאברהם אבינו ואמר לו "בניך חטאו לי", אמר לפני רבש"ע "ימחו על קדושת שמך". פנה ליעקב אבינו אמר לפני רבש"ע "ימחו על קדושת שמך". אמר לו ליעקב "בניך חטאו" אמר לו וכו' מיד התחיל **יצחק** אבינו לעשות חשבונות עם הקב"ה ואומר לו: הבה נראה כמה אדם חי, תוריד לילה, תוריד יום, תוריד אכילה, תוריד זה ותוריד את זה כמה נשאר לו (תרתני סרי ופלא) אם אתה סובל את כולם מוטב ואם לאו חציו עלי וחציו עליך, ואם אתה לא מסכים כולו עלי והרי מסרתי את נפשי להריגה לפניך על בני, וזהו "**נחמו נחמו**" כי בזכות **יצחק** אבינו אנחנו ניגאל בע"ה.

ועתה נדייק בגמרתנו שבתחילה בספור הראשון כתוב "משוחק" עם ש', בסיפור השני כתיב "מצחק" עם צ', אלא "מצחק" בא להזכיר את יצחק אבינו (כלמשיט פלק כ"ו פסוק ח') שבזכותו אנחנו ניגאל בעזרת ה'.

רבותינו ע"ה אמרו למה אנחנו אומרים בתפלת ראש השנה בפתחה של היום "תכלה שנה וקללותיה", הכונה היא שהקלות שבתוכחה שאנו מזכירים לפני ראש השנה שתכלה השנה עם הקלות שלה... ואנו היום מסיימים את מסכת מכות, די למכות של עם ישראל, לאור הכלל ולאור הפרט. די למכות שסופגת ארץ ישראל אם רב ואם מעט. אנחנו מסיימים את מסכת מכות ומתחילים בע"ה את מסכת שבועות לרמוז את שתי השבועות המופיעות בפרשתנו: הפסוק הראשון אומר מקריב הביכורים: **כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַתִּי לְאָבִי תִּבְנוּ לָתֶת לָנוּ (לנניס כ"ו**

ורבי עקיבא מצטמק. אמרו לו מפני מה אמה מצטמק? אמר לכם מפני מה אדם בוכים? אמרו לו מקום שפחוב בו "והזר הקרב יומת" ועקשיו שועלים הלכו בו ו'א נבקה. אמר לנו לכן אני מצטמק, דקמיה "ואעידה לי עדים גאמנים את אורייה הפ'תו ואת זכריהו פ'ו בקריה" וכי מה ענין אורייה אצל זכריה? אורייה במקדש ראשון, זכריה במקדש שני! אלא מלה הפתוח נבואתו של זכריה נבואתו של אורייה - פאורייה פתיב "לכן בגלגלכם ציון עדה תמנש", פזכריה פתיב "עד ישוב זמנים זמנות פרת' ב'ת ורשעים", עד של א נתקיימה נבואתו של אורייה הייתי מתניח של א מתקיים נבואתו של זכריה, עקשיו שונקיימה נבואתו של אורייה - פ'דוע ש'נבואתו של זכריה מתקיימת. פלשון הנה אמרו לו עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו....

נדייק את הסיום של המסכתא הזו: אנתו רואים שבמהחלה בסיפור הראשון כשאמר להן לכו אני מצחק... לא אמרו לו עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו. אבל בסיפור השני כשראו שועל יוצא מבית קדשי הקדשים ובכו, ורבי עקיבא הזכיר להם את הפסוק, אמרו לו עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו.

שאלה ראשונה למה על הסיפור הראשון לא אמרו לו עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו.

ושאלה שניה מדוע אמרו פעמיים "עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו" וכי אם היו אומרים רק פעם אחת לא היה די?

אלא בהחלה זו היחה רק משאלת לב וחקה, והוי כאילו הדבר לא מעגן בכחובים, אבל בפעם השניה יען כי הוא מלה בכתוב, אז אמרו לו עקיבא ניתמנו, כי הבינו את המשמעות העמוקה של הנבואה ועל כן אמרו לו עקיבא ניתמנו עקיבא ניתמנו.

ומחשבתם שלא על מנת לקבל פרס, לאלה אשר השתדלו לפני מוסדות ואישים לטובת הישיבה, לאלה אשר סייעו בגיוס גמ"חים בשעות מצוקה חריפה. ותודה נוספת לכל בני החבריא הקדושה אשר עודדו אותי בתורתם בתפלתם ותמכו בי בעמותת משבר ולצערי לא חסרו כאלה, יהי שכר כולם מושלם מעם ה' אלקי ישראל וישלם להם כפעלם הטוב ולכולכם חברי אורחים נכבדים ה' ימלא משאלות ליבכם לטובה ותזכו לבריאות לחיים לשמחה ולנחת לאורך ימים ושנים.

הלילה הזה השמחה שלנו משולשת חנוכת המקום והשלמת הבנין, הכנסת ספר תורה שזוכא מאוקריינה ושיפצנו אותו ומכניסים אותו הלילה הזה, וסיום מסכתא, וברשותכם ובהשתתפותכם כי כל מי שמשחתף בסיום הוא נחשב כאילו הוא בעצמו למד. נסיים בעזרת ה' מסכת מכות ונתחיל בלי נדר במסכת שבועות.

הגמרא אומרת: רבן גמליאל, רבבי אלעזר בן עזריה, ורבבי יהושע, ורבבי עקיבא, היו מהלכין בדרך ושקעו קול במונה של רומי ברחוק מאה ועשרים מיל והתחילו בוכין, ורבבי עקיבא גייה משחק (צוחק). אמרו לו מפני מה אפה משחק? אמר להם ואפם מפני מה אפם בוכים? אמרו לו ה' הללו גוים שמשחקים לעצבים ומקטרים לעבונה וכה יושבין בטח והשקט, ואני בית דיום רגלי אל קיטו שרוף פאש ולי א נבשה? אמר להם לכו אני מצחק, ומה לעובדי רצונו בך - לעושה רצונו על אמת פמה וכמה.

שוב פעם אחת היו עולין לירושלים פינון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם (טלחה ימים אחי נדחים אלו נפטר הרב מאיר יוחנה גז ומר"ל כביה"ח אשכ מעל פסגת הר האמנים) פינון שהגיעו להר הפית ראו שזעל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין

הבנין הזה במלחמת הקוממיות היה המעוז האחרון עם יתר בתי הכנסת הספרדיים באזור שהגנו על הרובע היהודי, והגויים הפליאו בו את מכותיהם והחזיריבוהו כמעט עד היסוד. כשזוכי ועליתי לירושלים מהגלגל מיד אחרי מלחמת ששת הימים, רצינו יחדיו עם מורי ורבי רבי עובדיה הדאיה זצ"ל לעלות למקום הזה ולא היה במה לעלות, הפעולה הראשונה שעשייתי בבית הזה זה להציב קרשים כדי שנוכל לעלות לדאות את החורבות שהיו כאן. המעמסה הימה קשה מאוד ורק בזכות צדיקים קדושי עליון שלמדו התפללו ויחדו בבית הזה היא שעמדה לנו לברך על המוגמר.

רק אכיר בקצרה מי היו כאן בין כל הלומדים הקדושים. האור החיים הקדוש למד בבית הזה עד שבנה את הישיבה שלו בסמוד. החי"א הקדוש למד בבית הזה שנים רבות. רבי גרשון מקיטוב גיסו של הבעל שם טוב למד בבית הזה. מהר"ט אלגזי למד בבית הזה. וכאן בכלל מבין חכמי הישיבה נבחרו למשרה הרמה של הראשון לציון זכם באשי קדושה ועמוס טהרה ועמוס אהבת ישראל. עמוס הסטוריה ועמוס קדושה ועמוס טהרה ועמוס אהבת ישראל. אם אנתנו נדע מה שהיה לפני מאתיים וחמשים שנה אלו מחיצות הפריזו בין העדות בישראל. בבית הזה לא ידענו מה זה אשכנזי לא ידענו מה זה ספרדי, לא ידענו מה זה חמני, לא ידענו מה זה אורפלי, כולם בני אברהם יצחק ויעקב. ואזכיר רק אחד מקדושי וצדיקי ירושלים רבי שפירא ובנו יחזקאל רבי בניציון שפירא אשר עמדו במקום הזה והיו המה שליחי צבור של הישיבה והתפללו בנוסח ספרדי נוסח בית אל במבטא ספרדי ובמבנה מיוחד של הכוונות.

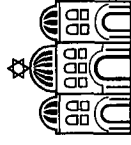
עמדה לי זכותם ועל ידי זכאים, ביחד נודה להקב"ה שזיכנו לברך על המוגמר. אני מביע את תודתי העמוקה לאלה אשר תרמו מכספם ביד רחבה, לאלה אשר תרמו מזמנם וממרצם

דרשתו של מו"ר הרה"ג

הרב מאיר יהודה גץ זצוק"ל

ליל ח"י אלול תשנ"ה בחנוכת הבית של

ישיבת המקובלים "בית אל" תכב"ץ

נאום הפרידה של מו"ר עט"ר הרב מאיר יהודה גץ זצוק"ל
בחנוכת הישיבה הקדושה "בית אל" – ליל י"ח באלול
תשנ"ה, ימים ספורים בטרם הסתלקותו לירושלים על
מעלה.

כבוד הרבנים הגאונים... כבוד הנדיבים בעם... כבוד האורחים
הנכבדים נחבבי ידני חובשי ספסלי בית המדרש הזה, שלום
כולכם יסגי. מורי ורבותי בכינוס הקדוש בלילה הזה, במיוחד
בלילה הזה שיודעי חן יודעים מהו מעלתו שהוא תאריך חשוב
ביותר כבריאית העולמות, מתכנסים אנחנו ברגשי כבוד לעם
ישראל בשביל הודיה להקב"ה על אשר גמלנו וסייע בידינו
בהשלמת הבניין הזה שכבר עמד להלפיות לפני מאתיים שישים
ושתיים שנה בשנת ה' אלפים תצ"ג.

אם נצליח להתרומם ולהתעלות ולשפר את מעשינו, הקורבנות שהקרבנו לא היו לשוא עד אשר יעלה הרצון מאמו יתברך ויתעלה. לדון את שארית עמו ולהקיץ ולהחיות את שוכני עפר במהרה בימנו ממש אמן כן יהי רצון .

במישב האירחולים והברכות לאורך ימים ושנים
בבריאות ובהצלחה בכל העניינים בקרב ישראל .
ובברכה ובתפילה ולחמיכה וחתימה טובה בספרם של צדיקים
לאלתר לחיים טובים ולשלום.

אבא ואמא .

ח'ב יאיר ג' ז"ל ימים מקפץ לאחר שהוא
זוכה להכניס את בנו לביתו של אברהם אבינו,
ח'א נהרג על קידוש ה' וזמנת ארץ ישראל.

הקפדה על נטילת ידיים בשחרית בספל (לא בחזר האמבטיה) גם לתינוקות.

התפילות והברכות חייבות להיות כתקן כמות הלכ ולא להוציא התובות מהפה כמצוות אנשים מלומדה.

זמירות בקיום מצוות הצדקה.

זדירות במצוות תרומות ומעשרות.

ובמיוחד מצוות הבנות תהיה להקפיד על לבוש צנוע ולא קצר ולא שקוף ועל כיסוי ראש כשמוזן, ולא להכשיל חס ושלום.

כן יש להקפיד על כללי נהיגה טובה ולא לזלזל בשום הוראה. בחוק, כי בדם הם נקבעו. גם להקפיד על תפילת הדרך לא מתוך נהיגה (חז"ל רבים הלכה פריבים) גם להקפיד על תזונה בריאה, על המעטה בעישון (או על מניעה מוחלטת ממנו) לא להפריז במאכלים ולא לשמר דיאטות הרסות את הגוף ואת הנפש, וכל ה"ל בבחינתו "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

אמנה ואחזקה: להוסיף בדבקות ואזוה וכל אחד ממשפחתנו שיחיו ועומד לרשות כולם וכולם עומדים לרשות כל אחד לסייע ולעזור ולתמוך בגשמיות וברוחניות.

זאת ועוד, אנו זקוקים לתוספת זיזים ובנוסף למצוות כבוד אב ואם, שכולכם מקיימים ברוך ה' בהדור, כדאי להקפיד על עוד עניינים - בין היתר המאריכים ימים כפי שהבטיחנו חז"ל, חקנת עזרא, להאריך בתיבת "אחז" ככונה בקריאת שמע, לקרוא בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום וכד'.

וכפי שציינתי בשיחתנו האחרונה, כל מכה שנתכה מאת בורא - העולם, מטרחה גם לעורר בתשובה ולהתבוננות בדרך שבה הלכנו עד כה.

ולכן נשית לבנו, נתחפשה דרכנו ונתקורה ונשובה אל ה' וכאן אני מעלה לציון נקודות אחדות, שבהן שומה עלינו לפשפש ולתקן להתאמץ ולהתחזק.

אתגב ישראל! לקיים מצווה זו בשלמות ולא לשנוא חלילה שום אדם מ ישראל גם אם לא התנהג כשורה כלפינו ולא לנקום ולא לנטור.

אתגב המורה: להשתדל בלב נפש לייחד זמן קבוע ללמוד המורה, ולא יוזז ממנו, וכפריט ישתדל לקבוע זמן עם הילדים ולקיים מצוות ושננתם לבנך... למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה.

זהירות במצוות: חמקלית של הדדים היא בקיום מצוות המורה ולא ברושנות במוחברות, ובהשגת יעדים גשמיים. והלהיטות אחריהם פוגעת בנשמה הפנימית אם כי הנ"ל נחוצים לחיים הקצובים עלי אדמות, אך אינם העיקר ועינינו הרואות מה שאחרים בונים ומשיגים, עוזבים לאחריים חילם, ב"מ, והיו כלא היו.

ויש להקפיד: כראש וכראשונה על קדושת העיניים וטהרת הלב מהרהורים רעים שמירה מעולה בטהרת המשפחה. בפרישה בסמוך לנידחת, בהפסק טהרה ובכדיקות הנחוצות כפי שהזכרנו חז"ל.

שמירת שבת כהלכתה על כל פרטיה ודקדוקיה.

כס"ז

יום שלישי, כ"ז באייר תשכ"ז, בעיצומה של מלחמת ששת הימים נפל בנו של הרב גץ אבנר שמעון במבואות ירושלים המזרחית על שחרור ירושלים והכתל המערבי.

כעשרים שנה אחרי, יום ראשון, י"ב מנחם אב תשמ"ו, נפל בנו השני יאיר גד על קדושת ארץ ישראל.

הרב גץ עקד שני בנים על קידוש ה' ומיצא את ייסורי ארץ ישראל עד תום.

מה אהרן - הכהן הגדול - נתקדש שם שמים במות עליו שני בניו אף כהרב מאיר יהודה גץ משרת השכינה הקדושה נתקדש שם ה' במות עליו שני בניו, במות עליו אבנר שמעון על שחרור ירושלים, ובמות עליו בנו האחר יאיר גד על ישוב ארץ ישראל ויאמר משה אל אהרן הוא אשר הָבֵר ה' לאמר בְּקִרְבִי אֶקְדֹּשׁ וְעַל כָּל הָעָם אֶכַּבֵּד (ויקרא פסוק י').

בחלוף השלושים לפילת יאיר גד ז"ל, לא הרשה הרב גץ לבני המשפחה להתאבל יותר מן הראוי, וישא דברו ויאמר:

לבינו ולכלתינו לבנותינו ולחתנינו לבכדינו ולגזרותינו הקרים והאהובים, ה' עליהם יחיו.

אנו מסיימים את אכלנו הכבד, ויתן הקדוש ברוך הוא שמכאן ולהבא חושבנא לטבא לשמחה ולששון לכללות ישראל ולבני משפחתנו כן יהי רצון.

ברוך ה' אלוהי הצבאות נחתי שם טוב לכפר שליבו איך לנו מה להתבייש בו כלל ועקר.

אל נא תשכחו שמעבר לחיים אני תמיד נמצא בתוכם ומעריך בעדכם לישועה, לפריסה, לשמחה וכל טוב סלה.

מורכם ורככם:

ת.ו.ש.ל.ב.ע.

אל כל תושבי כרם-בן-זמרה

אחי ואחיותי,

הינני נפרד מכם לחיי העולם הבא בשמחה.

השתדלתי במלא מרצי במיטב שנות הנעורים לבסס את המושב מבחינה רוחנית וגשמית, כלכלית ובטחונית.

השתתפתי במלא הנפש והלב בצער וכיגון של חברים וגם בשמחות גטלתי חלק מלא.

אהבתי את כולכם אהבה עזה כאוהב איש את אחיו ואת אחותו.

ועתה אחי ואחיותי: בקשה לי אחת מכם:

שימרו על הגחלת הקדושה!

התנהגו ביראת שמיים בסתר ובגלוי!

שמרו על קדושת השבת וטהרת המשפחה!

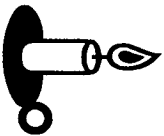
הקפידו שלילדכם - הבנים והבנות - יהי חינוך דתי וישיבותי. השגיחו על בני ובנותי כשילכם.

ומעל לכל שמרו על האחדות אשר טפחתי במושבנו.

י. באם נקבעה חתונה של אחד מצאצאי - זכרים ונקבות - בתוך שנת הראוונה, אני מצווה שיביאו כלי זמר וישמחו בשמחה מלאה ללא כל צער חלילה ונזכה בעזרת ה' יתברך בשמחת ירושלים, שישו אתה משובש כל המתאבלים עליה.

ואלה הם דברי פתי, בכרם בן זמרה ז' לירח "אני לודוי ודודי לר", שנת תשכ"ז לפ"ק, אני הצעיר שבישראל, מאיר יהודה בא"א ר' צמח בן ר' חיים זלצ"ה.

פי' לעולם לא נפגש - לזכר עולם ירויה צדיק:

ומסביבו תוקם גניזה של יריעות תורה קדושה וסידורים וכד'.

ד. אין לקבור אף אדם סמוך לי בפחות מד' אמות. רק את אשתי - לאיר"ש - באם תרצה בכך, תקבר לצד שמאל שלי.

ה. באם הזמן מתאים, לערך את ההקפות לפי שבירי המטבע אשר צוררים בחכריכין כנ"ל.

ו. את גופי ישאו על שני מוטות עץ הקשורים בשמונה-עשרה כליבות של חבל פשוט ולא בארון ולא באלונקה.

ז. במהרה, בהובלתי ובכל עסק שלי יטפלו אך ורק יהודים כשרים אשר טבלו לפני כן במקווה טהרה והרהרו בתשובה במיוחד על ה"קרי".

ח. אין לערך שום שום השכבות או "א-ל מלא רחמים" וכל' אלא להתפלל בצורה פשוטה לעלוי נשמת, אך אני מבקש מידידי לקרא לעלוי נשמתי בכל פעם שיזכרו בי - ובמידת האפשר במשניות.

ט. להזהיר את ילדי ואת כל יוצאי חלצי להתקבץ ביום הזכרון שלי (יאר-צייט) כלם כאחד מסביב לאשתי - עד כמה שהזכר ניתן לביצוע בלי טרחא גדולה מאוד - ללמוד משניות ולהרבות בצדקה לעניים וללומדי תורה ככל אשר היד מגעת, וישתדלו לקרא באחד מחדושי התורה שלי הרשומים על הגליון בספרים שונים.

בטיענה לשמייא

צוואה גלילה לאלה המטפלים בל

היות ונתתי ללבי שהמצודה פרוסה על כל החיים
ואין אדם יודע מתי ידרש בעל הפקדון את פקדונו
היא הנשמה הקדושה חלק א-ללה ממעל, על כן,
בטרם יבוא יום פקודה הנני מבקש מידידי אחי ודיעי
הבאים לגמל אחי חסד של אמת לשים לב לסעיפים
הבאים שיסודתם בהררי קדש ואין לעבור עליהם:

א. לנהג, בכל, לפי הספר "זיכולא בתרייתא". הוא מונח בתוך
התכריכים אשר אני מכין לי והמה מונחים בארון הקודש
אשר בביתי בכרם בן-זמרה.

ב. אין להרשות לאף אחד מצאצאי שיהיו ללוותני לכית החיים.
חתני יגידו את הקדישים אשר בשבעה המעמדות.

ג. קברי יכרה במושב כרם בן זמרה סמוך לגדר הצפונית של
בית-החיים, ממש מול קברו של ר' אהרון ל. פרידה זצ"ל

על האחים ועל האחיות באהדות גמורה
 ובלי כל פרוץ חס ושלום
 ואם תקפידו על כל הנ"ל,
 תהיו סמוכים ובטוחים,
 ואני מבטיח לכם זאת
 בעזרת ה' יתברך,
 שתמצאו אושר ושלווה,
 חיים וששון,
 חזוה ושמחה בריאות
 ואורך ימים לחיים טובים ולשלום.

מאביכם, ובעלך, אסתר סלוייה, האוהב אתכם בכל לב ונפש
 ומתפלל בעדכם, אשר נפרד מכם לחיי העולם הבא בס"ד,
 ומעתיר בעדכם לטובה ולשמחה וחיים עד העולם מזוי החיים.

ה' עליכם יגן

נכתב בדעה צלולה כאן, כרם בן זמרה, ז' לירח אבי לודי
 ודודי לי תשכ"ו לפ"ק
 בכתב ידי הקטן בישוראל,
 מאיר יהודה בן א. א. ר' צמח ב"ר חיים זלה"ה

לזכות וללמד בהם.

את כל בגדי
של חול ושל שבת
לחלק לעניים בני תורה.
לפי ראות עיני אישתי תחן.

- לשמר על הכללים שבסדרי ההלוויה וכו' הרשומים בגליון
המצורף והגלוי.

- אני מבקש לפתח את המשק בהקלותי כמושב בצורה נאה
ולטפח את האילנות כי זדתי מצוות יישוב ארץ ישראל.

- חייב אחד מהילדים להשאר במשק - לאחר גמר לימודיו -
ולהמשיך בשרשרת.

- נוסף על סיפוק צרכי אשתי - אמנם - במזון, לבוש וכל
הצרכים, צריך להפקיד בידה עשרה אחוזים (10%) מכל
ההכנסות בעין או הטבות שונות, במוחזק ובראי לשם צדקה,
או מתנות לילדים ולנכדים או ככל אשר תמצא לנכון כל זמן
אשר תשאר בארמלתה. והבעלות על המשק תשאר בידיה
ותעבר לזה מהבנים אשר רוצה לקבלו בידין.

בסכום,
אני מבקש מכם
בכל לשון של בקשה,
כי איך שלטון ביום המזת,
להזהר מחלול ה',
מסכסוכים,
מפלוגים
כל אחד יסתכל בעין בוחנת

בית מסודר
 עם כלים נאים
 בכדי לא להיגרר חלילה
 אחר הקנאה וה"לא תחמוד"
 אך מבלי להיכנס
 בבולמוס של רכישות
 וחלופים חדשים לבקרים.

- יש לאל ידי
 להוסיף כהנה וכהנה
 אך העדפתי להסתפק בשורשים
 בחינת תפסת מועט, תפסת.
 וזה רצוני בעזרת הא-ל יתברך,
 בהסדרת הקיום:

כל זמן שאשתי, אימכם, נמצאת בחיים,
 אין להוציא שום כלי,
 או חפץ, או רהיט,
 או כל דבר אחר מהבית
 אפילו ברשותה
 בכדי שלא לגרום לסיכוסכים, חלילה
 שהשטן לא ימצא שעה לרקד.
 רק אם הדבר נקרע או נשבר
 מותר להוציאו או להחליפו
 רק את ספרי - בנגלה בלבד ולא בנסתר
 מותר לאישתי לחלק
 לפי ראות עיניה לנכדים.
 יתר הספרים ישארו בבית
 עד לעת מצוא שיזכני ה'
 באחד מיוצאי חלצי

אלא חייבים

להיכנס לאותה של תורה

- היא ה"ישיבה".

יחד עם זאת צריכים ללמוד

מקצוע

ודרך ארץ

בכדי שלא להזדקק

לכתרה של תורה.

- לקבוע עיתים בכל יום לתורה,

אחד המרכה ואחד המעשיט,

אך זמן קבוע חייב להיות.

- להשתדל מאוד

לישא אישה

בגיל צעיר ככל האפשר

ולפחות לפני עשרים שנה

מהשעמים הידועים

וטוב לגבר כי ישא עול בנעוריו.

- היזהרו בכבוד האישה והבעל,

לא מריבו מעולם בנכוחת זרים,

ואפילו בני משפחה או ידידים.

גלו רק שלום ואהבה,

כי הרגז נעלם חיש מהר

אך דברים באונו זרים

נשארים חיים וקיימים.

- אל מחשיבו מדאי את הכסף.

השתדלו להקים

אין אהבה

כ"י

היזהרו עד מאוד
 ואין גבול וקץ לכל האזהרות
 מהשחתת הזרע לבטלה חס ושלום
 שהם הם נגעי בני אדם,
 הגורמים לכל האסונות והפגעים
 הכתובים ושאינם כתובים,
 המעכבים את ביאת המשיח
 שיגלה ותראה מלכותו במהרה.

בשום פנים ואופן
 אין לסמוך על דעת סתם רופאים
 הממליצים להגביל את הילודה
 מתוך סברת הכרס,
 אלא כל צעד ושעל
 חייב להיחתך ע"פ דעת התורה הקדושה
 בשאלת רב גדול, ירא שמים ומפורסם
 שהוא יורה לכם
 את הדרך אשר תלכו בה
 ואת המעשה אשר תעשון.

אמכם תספר לכם על כך די והותר
 וברוך ה' אשר זכנו שלא לקבל דברי בלע,
 ישתבך שמו לעד -
 בתקופה המודרנית.
 ע"פ דעת תורה, יש תקנה לכך.

הקפידו לחנך את כל ילדיכם
 ברוח התורה והיראה,
 בקיום המצוות - כולן -.

אין להסתפק בסתם חינוך דתי.

12
 א
 א
 א

שאמם לא שמרה על טהרת המשפחה.

כל ישראל כשרים הם
מאוסטרליה ועד אלסקה
כלי כל הבדל.

אך היזהרו מאוד מאוד
בנוסף על העניין הנ"ל,
מלהתחבר עם בני הזרים
האחרים קנטור ומחלוקת
באשר זה סמן הנמסר לנו על ידי רז"ל
"שאכוביהם לא עמדו על הר סיני...".

יופי, עושר, כבוד וכד'
לא יסוורו עיניכם
בבואכם, אתם וצאצאיכם,
לבחור לכם בן זוג או בת זוג
אלא יראת שמים,
אהבת ישראל,
צניעות,
טהרת המין,
ושלום ידיו נר רגליכם.

הקפידו לתת תמיד שני שמות לכל זרעכם
ככדי לא להחמיק בצוואות רבינו יהודה החסיד ע"ה.

הקפידו במאוד מאוד
על קדושת השבת כהלכתה,
על הנחת התפילין,
על שמירה מעולה מאוד בהלכות נדה
וכללי טהרת המשפחה;

(א)
א,
א,
א,
א,
א,

(א)
א,
א,
א,
א,

פתוח לאורחים כשרים
הזדרזו במצוה יקרה זו -
כי הלא כולנו אורחים בעולם הזה.

- כבדו התורה ולומדיה
וחזקו ברכי רבנן דשלהי
אשר תיחדו איזה תלמיד חכם נזקק
יתמכרו בו מקרוב ומרחוק.
- קומו תמיד מפני תלמיד חכם
או זקן בהגיעו לגיל שישים,
קימה שיש בה הידור.

- מאוד מאוד הזהרו
בכבוד אישתי, אימכם,
ואהבו וכבדו
את חמיכם וחמותכם,
חותנתכם וחותנתכם
כאב ואם ממש.

- תפרישו תמיד חלק מהנסותיכם למיניהן
הפקידוהו בידי אמכם
ולאחר אריכות ימים ושנים
בידיו של גדול המשפחה,
סכומים אלו יהיו
קרן סעד ומשענת
לכל בני המשפחה
בשעת צרה חלילה,
ובשעת שמחה.

- היזהרו מאוד
מלהתחבר עם בני זוג או בנות זוג

אשר
לפי
הציוואה

לקיום מצוות ה' בולל
בין אדם לחברו
ובין אדם למקום,
לפרנסה טובה, לזרע כשר ובריא
ומעל הכל לשלום.

זוהי המצוה העליונה
שתוצאותיה תוצאות חיים.
אל משימו לב למקטרגים
דברי קיטרוניהם יעברו מן העולם
והשלום חי וקיים.
המגעו תמיד מקטטות
ומלפגוע בכבוד הזולת
או מלנצחו בדברים מיותרים.
הרכו שלום וידידות על כל צעד ושעל
קבלו כל אדם בשמחה
המגעו מלקבל דברי לשון הרע חלילה
וברחו ממושג ליצים.

נוסף לצוואתי זו על השלום,
הנני מוצא לנכון להוסיף עוד אי אלו כללים
אשר ייטבו לכם בזה ובבא:

X
*
- תרא ידכם תמיד פתוחה למתן צדקה
ועל זה נאמר:
"ולא ראיני צדיק נעזב ורועו מבקש לחם"
הקפידו על הפרשת "מעשר צדקה"
מכל רווח אשר יבוא לכם, בעזרת ה'.

- יהי ביתכם - בכל אתר ואתר -

אין
אין
אין

פיני

יוכלו להגיז בלי בושה שהם ילדי של פלוני.
זכיתי ליהנות מיגיע כפי
ולא ליהנות מכתרה של תורה.

השתדלתי מעת אשר עמזתי על דעתי
דעת אמת של התורה הקדושה
לא להיגרר אחר תענוגי הגוף למיניהם
פרט לשמחה של מצוה
ומה לי לבוא בטרוניא חלילה וחס ?
ובפה מלא אומר אני

אשרי ואשרי חלקי!

ואם סבלתי מידי פעם
קצת ייסורים מפה ומשם
הלא תמיד שמחתי על כך
הודיתי לה'
שגם זאת זכות גדולה וקדושה היא לי.

לכן, יקרי,
את אשר אהבה נפשי,
קבלו בעוז ובאהבה את גזרת הבורא
וברכו את ה' מעולם ועד עולם.

אני מיציתי כיהודי,
כל רגע ורגע מהחיים
אשר ניתנו לי בידי חסד הבורא כל חי.
אין לי יותר לדרוש מהחיים,
רק להתפלל על כולכם
ועל כל אחד ואחד מישראל ליראת שמיים אמיתית.

הא-ל ברחמינו יגן עליהם - ובנפידים:
זכיתי לראות את אלה שנישאו
להידבק בזרע כשר ויראי ה' וחושבי שמו;
זכיתי ללמד וללמד כפי קטנות שכלי הדל
והצמתי בכל מקצועות התורה הקדושה, כפי קטן הכנתי
וזאת בלי רב אשר אני שותה ממנימי יום יום
ובלי חבר התומך וסועד.

זכיתי לחיות באדמת קודשנו
ולראות באחמולתא דגאולה
בקום שלטון ישראל בארצא קדישא
זכר אשר גורם לקידוש ה' בשולמו,
באשר כל עמי דארץ רואים
שיש אלקים בישראל
ודברו אמת ביד עבדינו הנביאים.

זכיתי לסייע במצוות ישוב דארץ
בהשתדלתי כמיטב יכולתי וללא לאות
לבסס מבחינה רוחנית וגשמית מושב זה,
הוא כרם בן זמרה,
וכן להשפיע במידת האפשר
להשכין שלום אמת בין אדם לחברו,
בין יוצאי גלות שונות,
בין שבט לשבט,
בין משפחה למשפחה.
זכיתי להוריש לילדיי
לא עושר ולא נכסים
אם כי דאגתי שלא יחסרו חלילה מהקיום,
אלא בעיקר שם טוב
ובכל מקום אשר תדרך כף רגלם

כסייעתא לסימיוח

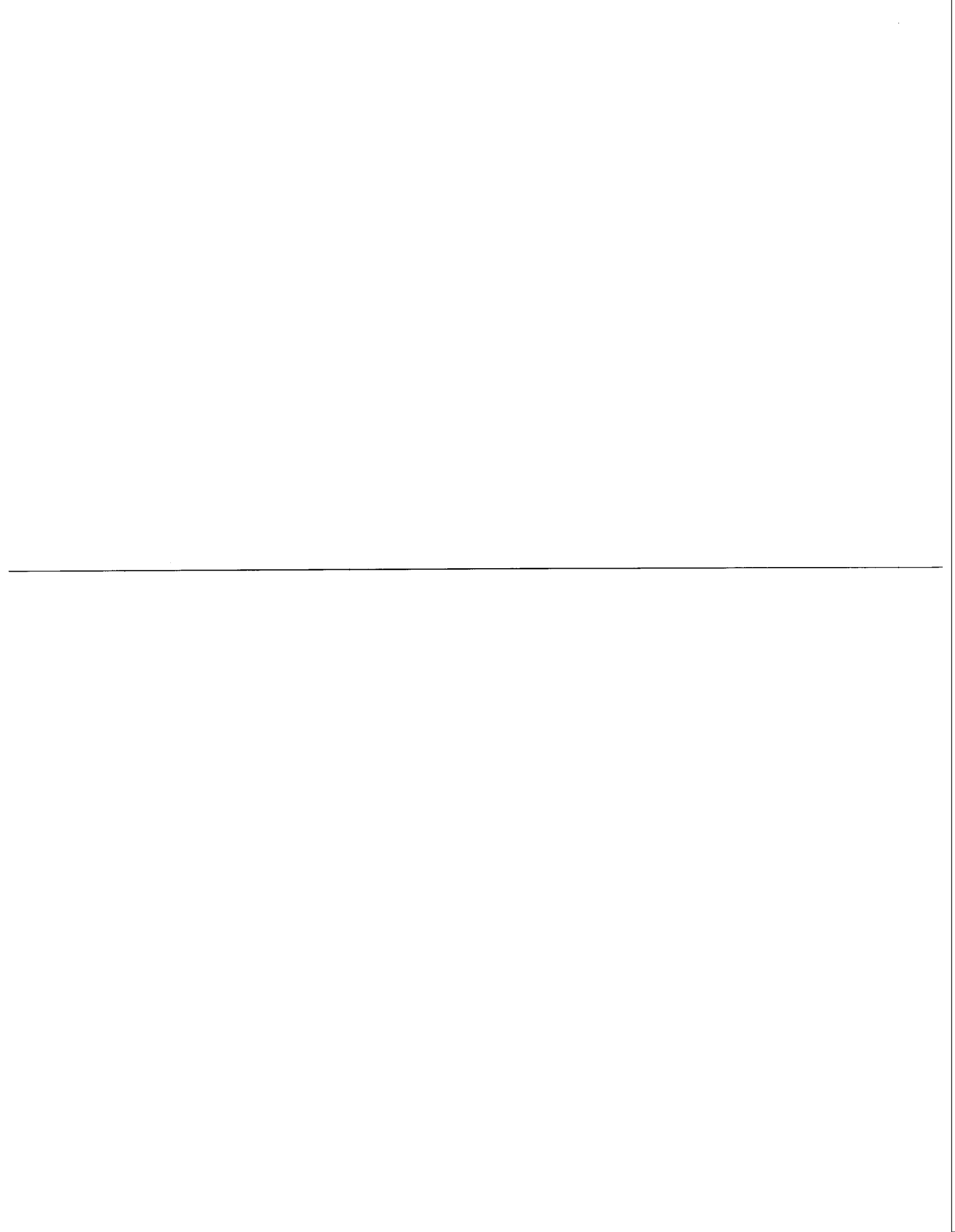
צורה

ידע החי ויתבונן האדם
שבסופו של כל יצור הוא לשבוק חיים לכל חי
ומה זה יוסיף אם יאריך ימים או לא?!

זה דומה לישטר
אשר חייבים לפרוע אותו והכסף מונח בכיס
ולמה לא יחזיר את החוב לבעליו?

לכן, שומה עלינו
לקבל את גזירות הבורא יתברך ויתעלה בשמחה
ולדעת שהכל הוא דין אמת
בלי עולה וברי משוא פנים חלילה וחס

ומה יגיד ומה ידבר איש אשר כמוני?
אודה לה' בכל לבב
אשר זכני משחר ילדותי לחיות כיהודי.
זכיתי ללמד תורה ודרך ארץ;
זכיתי להקים בית נאמן בישראל;
זכיתי באישה כשרה ויראת שמיים
אשר תמיד עשתה את רצוני וכבדתני כדבר קטן וגדול;
זכיתי לראות בבנים ובנות
ששה סדרי משנה וחמישה חומשי תורה

שתי משימות קיבל על עצמו למלא כאמונה, האחד לשמור את משמרת הקודש הכותל המערבי שריד בית מקדשנו, והשניה לבנות ולהקים את הישיבה הקדושה בית אל בעיר העתיקה. במאור פניו והוד קדושתו זכה שידיו דבריו נשמעים בעת בא בדברים לקדם את עניני הכותל הישיבה, וצדקתו הלכה לפניו כעזר כנגדו.

דרשתו האחרונה לפני הסתלקותו **בתוכת בית-אל** ברוב עם ופאר, נסבה על גאולת עמנו במחלוקת ר' אלעזר ור' יהושע מאורי אורו ומקבלי פניו בגן עדן מנוחתם.

המתבונן בצואה שהכין ליום פקודה, יבין וישכיל שנתקיים בו "ותשחק ליום אחרון", וכדבריו "**הנני נפרד מכם לחיי העולם הבא בשמחה**", כאדם שעובר דירה ממקום למקום, ללא פחד ומורא. רוב דבריו בצואתו נסבו על התורה והיראה, על מעשה המצות ואהבת הבריות, דברים כדורבנות המכוונים את האדם לעבודתו יתברך, דברי אלהים חיים. דברים אלו אשר נכתבו לפני כשלושים שנה בחודש אלול בבחינת אני לודי ודודי לו, הינם תקפים לכל זמן ולכל עת, ואם בשנתו הארבעים כך, על אחת כמה וכמה בהיותו בשנתו השבעים עת נאסף מאיתנו כולו סיני בוער באש. דברי צואתו הם כדברי חז"ל "מצוה לקיים דברי המת", ונראה לי שיש ללמדם ולשנותם לכל צאצאנו לפחות פעם בחודש בזמן סעודת ראש חודש שכה אהב וקיים, וידוי זה לזכרון ולעלוי נשמתו הטהרה מחד, ובבחינת "חזקו ידים רפות וקרפלים כושלות אמצו" מאידך.

יהי זכרו ברוך לחיי העולם הבא.

אני החתום.

רפאל בן משה פרנסיס חתנא דבי נשיאה הרה"ג רבי מאיר יהודה גץ צעוק"ל.

זה האיש בויציא קדישא מרעיש ארץ מרגזי ממלכות, על משמרת הקודש מכל משמר בעז ובגבורה לא זע ולא נד עד אשר השיב עטרה ליושנה, כשריד המקדש החל וכשיבכת בית אל כילה.

מדי שבת בשבתו בגדי לכן לפש, מראהו כמלאך ה' צבאות, יחיד ומיוחד, על פי מנהגי הארז"ל נהג, לא חיסר אחת מכל סממניו, הולך ומוסיף ומתגבר כארי בעבודת הקודש על אף מכאוביו וצרותיו, כמאמר זקנו ר' חיים בן עטר **צהלתו בפניו ותגותו בלבו.**

את הפסוק "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קודשו", פירש כהאי לישנא: הרבה מנסים לעלות בהר ה', מי יום מי יומיים, מי חודש מי חודשיים, מי שנה מי שנתיים, אך מי יקום ולא יפול, יתמיד בקביעות עד אין קץ לעבודת הבורא, אז מוכתח לו לזכות במקום קודשו.

כל חייו מסכת אחת של קדושה וטהרה, בעמלה של תורה, קיבץ וריבץ ילדי ישראל, מכל גלזיות ישראל, חינוך ולימוד מוסר ויראה, אהבה ואחות, להכיר הבורא. וברכות השנים על אף כל מכאובים, בשבתו בעיר שחזברה לה יחזין, וסביבו נאספים בני החבורה הראה דרך נכוחה, יראה וקדושה, לעלות ולהוסיף במעלות קדושים כאחד הראשונים, עין לא ראתה.

זכורים אנו שבימי סגור, שומר מה מליל, לשבול בליל השלג פילג, כבן איש חול דחבר גויזי דברדא ונחת וטבל במי השילוח אשר בהר, בגבורה ובטהרה עלה ונסתפג לעסוק בקדושה בעבודה נסתרה. ובהאר המזרח ופניו כפני מלאך, חוט של חסד עליו נשפך ועליו יאמר "יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עמי".

השמשות, מעוטרת שוב בתפילין של שימושא רבא וסמך ליה ערבית בצאת הכוכבים, נים ולא נים הגיע שוב לחצות וחוזר חלילה לסדר כהן גדול.

בקיאותו וגדולתו בפרד"ס התורה רק קונו ובוראו ידע, ואנו מרטיסי פיו הצענו בין החרכים מגלה טפח ומכסה אלה טפחים, חוט של חסד על פניו מאיר וקרן אורו מקטן ועד גדול פצחו ואמרו "אשרי העם שככה לך".

נשמתו הגדולה בתנאים מקורה, תוכה זוהר ואורה, ראשיתה גמרא וסברא, ואחריתה לגאונים ראשונים ואחרונים היתה.
את בניו הקריב כריח קטורת ניחוחה, מקבל עליו את הדין כרבי עקיבא ביום הדין, עין לא ראתה אשרי העם יודעי תרועה.

קיום המצוות קלה כבתמורה דקדוקיה ופרטיה ממש להפחיד, מהדין הראשון יתגבר כארי לעבודת הבורא, דרך הכונות בברכות ובתפלות, בהידור המצוות ציצית ותפלין, ספרי תורה ומגילות, בערבי שבת מרעים בקולו מקרא ותרגום, בקדושה ובטהרה כמקבל פני כלה, נזהר ומזהיר בכל פירטי המצוות במותר ובאסור, עד צאת השבת מגביר והולך מוסיף ועולה.

בהגיע ראשי חודשים שש אלי גיל שולחן עורך משוכ משמנים, ובסדר הזה כן בשלשה רגלים ועד ימים נוראים עין לא ראתה בדקדוק נוראי לקיים מצותו יתברך ולעשות רצון קונו כאחד הקדמונים.

האמונה הגדולה בביאת משיח ובגאולה קרובה לא שקטה ולא פגה ונפשו הגדולה כל יום ויום ציפתה וקיוותה:

הקדמה מתחנו הרב רפאל פרנסיס הי"ו

כ"ד

כי לזכר עולם יהיה צדיק (מהוליס ק"י).

להאי שופרא דכלי בעפרא קא בכונא

זכות גדולה נפלה בחלקנו – משפחת גן המורחבת איש איש לבינת אבותיו, בה זכינו להסתופף בצילו של גברא רבה, ענק בין ענקים, אשר לא יכיל כל הקולמוסים והזייעות למנות ולספור מעשי גבורותיו בתורה ובעבודה, במעשה המיזות ובקיום המצות, במעלות הקדושה והטהרה, דבר קטן ודבר גדול, עד אשר נטו הצללים וכיום פקודה נאסף אל אבותיו, תוך שהוא "ממתין" ומצפה לבואו של בנו אורי אשר הוזעק בהזיפות לחזור מארץ נכר ששם עשה בשליחות חינוכית, ורק אז בהפרד מכל משפחתו מסר את נפשו הטהורה ועלה בסערה השמימה.

נציין מספר גרגירים מהזר קדושתו וצדקתו כפי שראתה עינינו ולא זר, ותהיה לעדות נאמנה מעשה רב לכל דורש, בבחינת "והיו עיניך רואות את מוריד".

דע שהרה"ג רבי מאיר יהודה זצוק"ל ליבן היה מבשרת בתורה כל רז לא אנוס לית, שר בית הזוהר והקבלה, סדר יומר ראשיתו בקירוב לחצות, החל בחיקון חצות מול פני ק"ק בכותל המערבי, שאוג ישאג על ניהו וככה יכה על גלות שכינתנו, קם ואזר אומץ בלימוד התורה במהלך הלילה עד לתפילת ותיקין בשחרית מעוטר בשני תפילין בקדושה וטהרה, איז יום שלא טבל עלה ונסתפג, היה מעיר השחר מראש אשמורת פניו כזהרי חמה וכצאת השמש בגבורתו היה מנמנם שיתין נשמין לקיים "יקווי ה' יחליפו כח". במנחה שש ארלי גיל בתפילת בין

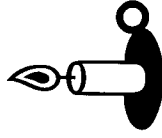
בליל כ"ג אלול תשנ"ה, נתבקש הרה"ג החסיד והישר, שר בית הזוהר הרב מאיר יהודה גץ זצוק"ל לישיבה של מעלה, ועלתה נשמתו הטהורה בסערה השמימה.

כבה הנר המערבי של הכותל המערבי, אך עדיין מאיר ומזוהר כזוהר הרקיע בבית-אל של מטה, וכירושלים של מעלה. כי על כן גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן (מסכת חולין 97 ע"ב).

עלה הרב מאיר יהודה גץ זצוקלה"ה למתיבתא דרקייעא, ומצודתו פרוסה על מתיבתא דארעא. עלה רב הכותל המערבי, וראש ישיבת המקובלים להגות מזיו השכינה, לחזות בנועם ה', ולהשפיע רוב טובה על כל תלמידיו אשר העמיד לרוב.

נטמן בהר הזיתים, סמוך לבנו יאיר-גד ז"ל.

יהי זכרו ברוך לעד אמן

א ל ע " א

במלחמת ששת הימים שָׁפַל הרב גז את בנו בכורו, הצנחן אבנר שמעון, אשר נפל בקרב על שחרור ירושלים בסמור לכתל המערבי. בן נוסף, יאיר-גד נהרג בעת שרותו הצבאי.

בשנת תשכ"ח עלה הרב גז לירושלים ומונה ע"י שר הדתות כמתאם ראשי ברכת הכותל. שנה לאחר-מכן נממנה ע"י הרבנות הראשית לישראל לתפקיד "הרב הממונה על הכותל המערבי ויתר המקומות הקדושים מסביב להר הבית".

בשנת תשי"ב קיבל מנ"י מטעם הרבנות הראשית לישראל ושר הדתות, לשמש גם כרב הממונה על כל המקומות הקדושים בארץ ישראל.

בשנת תשל"ג שיקם הרב מאיר יהודה גז זצוק"ל את ישיבת המקובלים "בית אל" שבעיר העתיקה ובכך חידש את קול התורה בקירבה כשהוא מחזיר עטרה ליושנה. וכך יחד עם תפקידו כרב הכותל, שימש הרב גז גם כראש ישיבתה הטבעי של ישיבת המקובלים ק"ק "בית אל" תכפ"ץ.

בשנתו האחרונה הצליח הרב גז לחדש ולשקם את כל הקומה העליונה של ישיבת המקובלים "בית אל" ברוב הזר ופאר, מן המסד ועד הטפחות, וכך זכה להתגשמות חלומו הגדול, לראות את ישיבת המקובלים בשיא תפארתה.

אור ה"י אלול תשנ"ה נערכה בישיבת המקובלים "בית אל" על ידי מו"ר עט"ר המקובל האלקי, חסידא ופרישא, הרב מאיר יהודה גז חנוכת הבית לישיבת הקדושה, ברוב עם הדרת מלך, ולמעשה נפרד הוא מתלמידיו ובני ביתו היקרים, כשהוא רומז זאת בדרכתו האחרונה לקהל הקדוש.

קווים לדמותו של רב הכותל וראש ישיבת המקובלים "בית אל" **הרב מאיר יהודה גץ זצוק"ל**

הרב מאיר יהודה גץ זצוק"ל נולד בטוניס בט"ו באב תרפ"ד לאביו רבי צמח זצ"ל. הוסמך לרבנות בגיל צעיר, ומונה לרב אזורי בצפון-מערב טוניסיה. בשנת תש"ט עלה לארץ ישראל ונמנה עם מייסדי מושב "כרם בן זמרא" בגליל העליון.

מילא שם שורה של תפקידים חשובים ובהם: רב הישוב, מנהל בית הספר הממלכתי-דתי האזורי, המפקד הצבאי של ההגנה המרחבית באזור, ועוד.

שנה לפני מלחמת ששת הימים בגיל ארבעים כותב הרב גץ צוואה לבני ביתו כאומר להפריד מהם לחיי העולם הבא. אך למעשה נפרד הוא מגיל הבינה ונכנס לגיל העצה, היקנה, השיבה, והגבורה.

הרב גץ זוכה להתעלות עוד שלושים שנה בתורת הנסתר ונעשה לאחד ממקובלי הזור אשר זכה להניק את תורתו לאחרים והעמיד תלמידים הרבה.